

Verhaal voor 't slapengaan

Kobe verveelt zich op deze vrije schooldag. Hij heeft al gelezen en op de computer gespeeld, maar lang duurt dat allemaal niet. Hij heeft vandaag nergens zin in. Zelfs met zus Lenka kan hij niet spelen. Die heeft wél school.

- Ik wou dat ik ook naar school kon. Ik wil leren, zegt Kobe.

- Niet zeuren, bolleke! zegt mama. Ga in de tuin wat spelen. Het is stralend weer. Profiteer ervan! Met beteuterd gezicht rent Kobe de tuin in en gaat op de schommel zitten.

Papa komt net uit het tuinhuisje en ziet Kobe.

- Je ziet er zo triest uit, Kobe, merkt vader op. Zure vis gegeten?

- Ik verveel me rot! broemt onze rakker.

- Weet je wat? zegt papa.

Hij fluistert iets in het oor van Kobe.

- Joepie! roept Kobe uit.

Als mama even later door het keukenraam kijkt, ziet ze dat vader en zoon druk bezig zijn de tuin een beurt te geven: gras maaien, onkruid uitdoen, bloemperkjes rijven ....

De tuin ziet er prachtig uit.

- Wat een werkijsver! roept mama door het open raam.

- Daar is ook een reden voor. Je zult wel zien! roept Kobe vrolijk terug.

Dat maakt moeder toch nieuwsgierig. Ze wil er het fijne van weten.

- Zullen we het mama vertellen, Kobe? vraagt papa.

Kobe knikt.

- Wel ... ik zou graag nu zaterdag een barbecue geven voor de familie. Dat is al heel lang geleden. Het mooie weer houdt nog aan tot na het weekend. We vragen iedereen om iets te eten mee te brengen. Dus ... Wat denk je?

Mama ziet dat feestje wel zitten. Ze gaat meteen de familie opbellen om te vragen of ze zaterdag vrij zijn.

- Mogen de nieuwe overburen ook komen? vraagt Kobe met een lief stemmetje.

Papa en mama vinden dat een uitstekend idee.

Na het tuinwerk rijden vader en Kobe nog naar enkele vrienden om materiaal op te halen voor het grote feest.

Die zaterdagmorgen is het hele gezin vroeg uit de veren om alles klaar te zetten in de tuin.

Kleurrijke parasols, tentjes voor alle lekkernijen die de gasten meebrengen, de vuurtjes met houtskool, tafels, stoelen en geschilderde vlaggetjes van Kobe ... Het is er allemaal.

In de late namiddag ruikt het al heerlijk naar gegrild vlees. Vele nichtjes en neven lopen heen en weer. Alle familieleden zijn er. De overburen worden als echte vrienden ontvangen.

Kobe neemt zich voor om als gastheer op te treden voor Arne in zijn rolstoel. Kobe rijdt met hem de hele tuin rond. Lenka en het overbuurmeisje Nina helpen mama met het uitschenken van de drankjes. De eettentjes liggen overvol met lekkernijen die iedereen heeft meegebracht. Er is meer dan genoeg voor iedereen.

Het wordt een gezellig feest in een blakend zonnetje. Kobe trekt papa even aan zijn mouw en fluistert hem toe :

- Het is een keitof feestje papa. Als ik me nog eens verveel, moet jij maar weer een barbecue organiseren.

Papa heeft geen kans om te reageren want Kobe is met zijn vriend Arne al naar een ander plaatsje in de tuin.

Als 's avonds Kobe vermoeid maar gelukkig in bed ligt, droomt hij nog van het barbecuefeestijn.

- Misschien kunnen we volgende keer eens een buurtfeest houden op straat, praat hij luidop. Daar moeten we zelfs het gras niet eens voor maaien. Yes ! Morgen ga ik onderhandelen met papa.

En zo slaapt Kobe in ...